

РЕШЕНИЕ

№ 37493

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7722** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ДОМ ЮЛИАНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район К. село, ж.к. К. село - Борово, [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. С. Б., чрез процесуалния представител адв. А. В., срещу Решение № 1886 от 26.05.2025 г., постановено по НАХД №725 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № НП - КД – 2/31.01.2023 г., издадено от Изпълнителен директор на Агенция за качество на социалните услуги, с което на касатора е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 7000 лв. на основание чл. 170 от ЗСУ за извършено нарушение на чл. 85, ал. 1 от ЗСУ. СРС е намалил размера на наложеното административно наказание на 5000 /пет хиляди/ лева.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на процесното решение като постановено в нарушение с материалния закон. Излагат се твърдения, че при издаване на наказателното постановление наказващият орган не е съобразил, че установеното нарушение е първо за нарушителя, както и не е съобразил факта, че не са настъпили вреди от нарушението. Твърди, че в АУАН не е посочено конкретно какви дейности е извършвало дружеството, за да се обоснове твърдяното нарушение. Посочено е, че деянието, за което е санкционирано

дружеството, не съставлява административно нарушение, т.к. за него не е предвидена санкция в закона и неправилно отговорността на дружеството е ангажирана на основание чл.170 от Закона за социалните услуги - разпоредба, приложима само спрямо орган на управление на социална услуга, а дружеството – жалбоподател е доставчик на социална услуга. Моли за отмяна на решението на СРС, респ. отмяна на НП. Претендира се присъждане на разноски за всички инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. С молба, депозирана на 23.10.2025 г. дава становище по хода на делото и поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Подробни съображения излага в Писмени бележки, депозиращи в съдебното заседание. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, предсталава се от прокурор В., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

С решение № 1886 от 26.05.2025. по НАХД № 725/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 15-и състав е изменил Наказателно постановление № НП - КД – 2/31.01.2023 г., издадено от Изпълнителен директор на Агенция за качество на социалните услуги, с което на „Дом Юлиана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.170 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл.85, ал. 1 от ЗСУ, като е намалил размера на имуществената санкция на 5000 лв.

За да постанови своя акт, районният съд е установил следната фактическа обстановка: „Дом Юлиана“ ЕООД притежава лиценз № Л-3129-568 от 15.09.2021 г. за предоставяне на социалната услуга "Резидентна грижа"; целева група "Възрастни хора в надтрудоспособна възраст", издаден от АКСУ. На 08.12.2022 г. служителите на АКСУ извършили проверка в [населено място], [улица], на който адрес дружеството осъществявало дейността си. Те констатирани, че там се предоставя социалната услуга "Резидентна грижа". Установили, че за осем от потребителите на социални услуги не са сключени договори с доставчика на услугата. За допуснатото нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него и атакуваното НП.

Районният съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им, съдържат всички необходими реквизити и са изготвени от лица с нужната материална компетентност, съгласно чл. 171, ал. 1 и 2 ЗСУ. Намерил е, че нарушението е описано ясно и точно със всички съставомерни признаци и правната квалификация отговаря на описанието. Преценил е, че не е било изпълнено изискването на чл. 85, ал. 1 от ЗСУ социалните услуги да се предоставят само след сключване на договор между лицето и доставчика на социалната услуга. Поради което е решил, че това съставлява административно нарушение, тъй като за него е предвидена санкция в закона - чл. 170 ЗСУ и законосъобразно отговорността на дружеството е ангажирана на основание чл. 170 ЗСУ. Преценил е обаче, че размерът на наложената санкция не е в достатъчна степен мотивиран от административно-наказващия орган и

е намалил същия на минимално определения от законодателя, а именно 5000 лв. С тези изводи и мотиви, съставът на СРС е изменил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Въпреки това, съдът е извел погрешни правни изводи, като е приложил неправилно материалния закон.

Настоящият касационен състав счита, че спорният въпрос в конкретния казус е дали санкционираното дружество е само доставчик на социална услуга „Резидентна грижа“ или следва да се счита освен за доставчик и за орган на управление на така предоставяната социална услуга.

Съгласно параграф 1 т.15 от ДРЗСУ, „резидентна грижа“ по чл. 15. т. 8 е дейност за осигуряване на място за настаняване на деца, младежи до 25- годишна възраст, лица с трайни увреждания и лица в надтрудоспособна възраст и в зависимост от индивидуалните потребности - за осигуряване на 24-часова грижа за посрещане на ежедневните потребности и потребностите от развитие на лицата или за осигуряване на подкрепа за водене на самостоятелен начин на живот. В тази връзка, съставът на СРС е изложил изрични мотиви, че получавайки лиценз за предоставяне на социална услуга „резидентна грижа“ „Дом Юлиана“ ЕООД е придобило качеството частен доставчик на социална услуга по смисъла на чл.28, вр. чл.30, т.1 и чл.31 от ЗСУ. Посочил е, че предвид съдържанието на чл.28 от ЗСУ, доставчикът на социални услуги е лице, което отговаря за предоставянето на социалните услуги. Съдът е приел, че същият има и качеството на орган на управление на социална услуга, доколкото съгласно разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗСУ именно на доставчика на социална услуга е възложена организацията на предоставянето на социалните услуги в съответствие със стандартите за качество, определени в Наредбата за качеството на социалните услуги. А неизпълнението на тези задълженията, свързани с организацията на предоставянето на социалните услуги в съответствие със Закона и Наредбата отново е отговорност на доставчика на социални услуги. Обосновал е извод, че именно поради това, законосъобразно е ангажирана отговорността на „Дом Юлиана“ ЕООД, в качеството на доставчик и орган на управление на социална услуга, на осн. чл.170 ЗСУ, за констатираното нарушение на чл.85, ал. 1 ЗСУ.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 170 от ЗСУ „на орган на управление на социална услуга, който не изпълни задължение по този закон и нормативните актове, приети в изпълнение на този закон, се налага глоба или имуществена санкция“.

Основен принцип в административно-наказателното производство е законоустановеността на наказанието. Съдът намира, че за целите на административно-наказателното преследване, субектът на отговорността не може да се определя посредством

тълкуване по аналогия на съдържанието на правни норми и извеждане дефиниции на понятия, които не са дадени в закона. Законодателят е определил лицата, предоставящи социалната услуга „Резидентна грижа“ за доставчици. Органите на управление на такива услуги имат властнически правомощия, каквито доставчикът не притежава. От закона ясно се установява, че правомощия по контрол и мониторинг са предоставени само на кметовете на общини /чл.113 от ЗСУ/ и Агенцията за качеството на социалните услуги /АКСУ/ /чл.114 от ЗСУ/. Ето защо, настоящата инстанция намира, че не е налице идентичност между двете понятия. Отделно от това, дори и да се приеме, че е налице непълнота, несъвършенство на терминологията или неприцизност на законодателя, то е недопустимо подобни пропуски да се отстраняват по пътя на тълкуването, още по-малко в строго формален процес, какъвто е административно-наказателният.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че привличането към административно-наказателна отговорност на доставчика на услуга по санкционна норма, съгласно която отговорност може да се носи само от орган на управление, е незаконосъобразно. Като е достигнал до обратния извод и е потвърдил по същество налагането на санкция на жалбоподателя, коригирайки само нейния размер, първоинстанционният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон. Горното обуславя отмяна на обжалвания съдебен акт и такава на издаденото НП.

С оглед изхода на спора, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени сторените от касатора разноски. Последният претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. Претендираният адвокатски хонорар от 1200 лева не се явява прекомерен с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1886 от 26.05.2025 г., постановено по НАХД №725/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП - КД – 2/31.01.2023 г., издадено от Изпълнителен директор на Агенция за качество на социалните услуги, с което на „Дом Юлиана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.170 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл. 85, ал. 1 от ЗСУ.

ОСЪЖДА Агенцията за качеството на социални услуги да заплати на „ДОМ ЮЛИАНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. С. Б., направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: